

De financiële verstikking van Molenbeek en wat we daaraan kunnen doen

Het begrotingstekort van de gemeente en zijn oorzaken onder de loep

pvda
Molenbeek

Een studie van PVDA Molenbeek
Februari 2026

Samenvatting

Een jaar na haar aantreden luidt de PVDA de noodklok. Molenbeek, de op één na armste gemeente van België, zit gevangen in een financiële wurggreep waardoor ze niet aan de dringende behoeften van haar bevolking kan voldoen. Onze gemeente moet het per inwoner met 380 euro minder dan het Brusselse gemiddelde stellen. Om dezelfde kwaliteit van openbare dienstverlening te bieden als elders in Brussel heeft Molenbeek 480 gemeentewerkers meer nodig.

Deze situatie is niet toevallig ontstaan. Ze is het gevolg van precieze mechanismen die we in deze studie analyseren. De federale regering legt de gemeente steeds zwaardere lasten op zonder haar de middelen te geven om die te dragen. Politie, Precariteit en Pensioenen. Dit zijn de drie “P”’s die door de federale overheid moeten worden gedragen, maar die de gemeente bijna een derde van haar budget kosten.

Het Brussels Gewest draagt ook een deel van de verantwoordelijkheid. De subsidie aan Molenbeek is bevroren, waardoor ze jaarlijks 10 miljoen euro misloopt. De gewestelijke subsidies voor netheid en sociale cohesie verminderen en de betalingsachterstand dwingt de gemeente om te lenen om haar rekeningen te betalen, wat extra intrestkosten met zich meebrengt.

In deze context profiteren de banken van de situatie om hun wil op te leggen. Eind 2025 dreigde Belfius, een bank die met overheidsgeld is gered, geen geld meer te lenen aan Molenbeek en legde daarbij een herstelplan op dat buiten elke democratische legitimiteit valt.

Geconfronteerd met deze financiële wurggreep heeft de gemeente vrijwel geen marge om geld binnen te halen: de personenbelasting brengt de helft minder op dan elders. Een gelijkaardige vaststelling geldt voor de onroerende voorheffing. De inwoners die het nu al niet meer aankunnen nog meer belasten is gewoon geen oplossing.

Daarbij komt nog een catastrofale budgettaire erfenis in de gemeente. Onder de vorige schepen van financiën (MR) werden de financiële reserves van de gemeente opgebruikt, en er duiken nog altijd onbetaalde rekeningen op.

De nieuwe gemeentelijke meerderheid is begonnen met een nauwgezet werk om de rekeningen op orde te krijgen. Maar dit goede beheer zal niet genoeg zijn om het structurele probleem van onderfinanciering op te lossen. De enige verantwoorde uitweg is een correcte financiering van de gemeente, gebaseerd op de reële noden van haar bevolking. In dit dossier stellen we concrete oplossingen voor zodat onze gemeente eindelijk kan ademen en haar bewoners waardig kan dienen.

Contact

➔ **Matteo Kopriva, voorzitter van PVDA-Molenbeek**
matteo.kopriva@pvda.be

1. Inleiding

Een jaar nadat ze in Molenbeek in de meerderheid is gestapt, doet de PVDA een zorgwekkende vaststelling: de gemeente zit in een financiële wurg-greep die elke dag haar mogelijkheden beperkt om aan de behoeften van de Molenbekenaren te voldoen.

De inwoners van Molenbeek worden geconfronteerd met een almaar erger wordende sociale crisis. Molenbeek is de op één na armste gemeente van België¹. 42% van haar bevolking geniet een verhoogde tegemoetkoming (sociale hulp voor de meest kwetsbaren)². Dit percentage is twee keer zo hoog als het nationale gemiddelde³. Een andere vaststelling: in Molenbeek ontvangt 11,4% van de bevolking een leefloon van het OCMW, een percentage dat bijna dubbel zo hoog is als het regionale gemiddelde⁴.

Om op een waardige manier aan de behoeften van de bevolking te voldoen, heb je middelen nodig. Maar de federale overheid legt steeds meer lasten op aan de gemeente. De regionale subsidies die de gemeente ontvangt, stagneren jaar na jaar. De gemeentebelastingen zijn al zo hoog als onze bevolking kan dragen en leveren veel minder op dan elders.

Deze situatie creëert een permanent begrotingstekort. Het gemeentepersoneel doet al jaren opmerkelijke inspanningen om meer te doen dan elders, maar met veel minder middelen.

De gemeente Molenbeek functioneert per inwoner met €380 minder dan het regionale gemiddelde

Dit betekent: om hetzelfde te doen als een andere Brusselse gemeente heeft Molenbeek jaarlijks 37 miljoen minder. Dit vertegenwoordigt 17% van het budget van de gemeente. Op het gebied van personeelsbestand is het tekort nog opvallender: Moest de gemeente evenveel personeelsbudget hebben dan een gemiddelde Brusselse gemeente, zouden we

1 Stabel, Cijfers over armoede in gemeenten, 2023.

2 Vivalis, Focus op Molenbeek 2024.

3 Intermutualistisch Agentschap, verhoogde tegemoetkoming en vervangingsinkomens

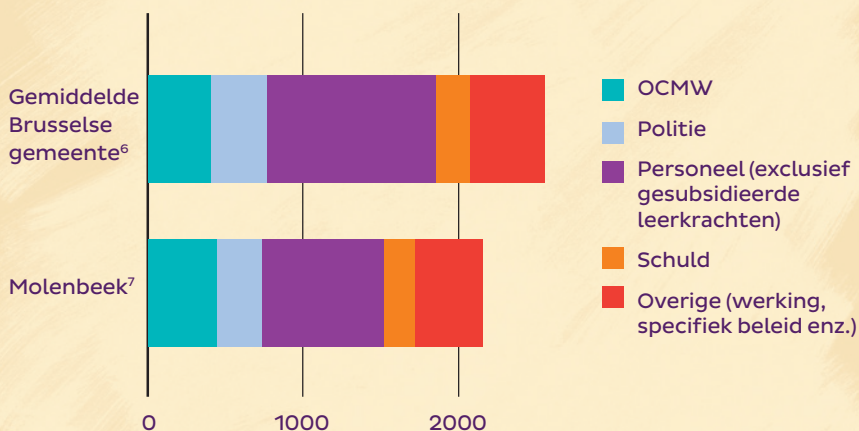
4 Brussels Instituut voor Statistiek en Analyse, Kerncijfers voor Sint-Jans-Molenbeek.

480 werknemers kunnen toevoegen aan onze huidige 1.200 gemeentepersoneelsleden⁵.

Ondanks alle inspanningen van het gemeentepersoneel blijft het begrotingstekort aanhouden en stapelt het zich op. Het is structureel. De behoeften van onze bevolking nemen toe, maar de financiering houdt geen gelijke tred. En nu maken de maatregelen van de Arizona-regering de situatie alleen maar erger door nog meer lasten over te hevelen naar de gemeente, zonder haar de middelen te geven om die te dragen.

Deze studie ontrafelt de mechanismen die Molenbeek in een wurggreep houden en stelt oplossingen voor om uit deze wurggreep te geraken die het welzijn van de Molenbeekse bevolking ernstig in gevaar brengt.

Begroting van de gewone uitgaven voor 2024, in euro's per inwoner

5 Belfius, De financiën van de lokale overheden in het Brussels Gewest mandaat 2019-2024

6 Belfius, De financiën van de lokale overheden in het Brussels Gewest mandaat 2019-2024, pagina 14.

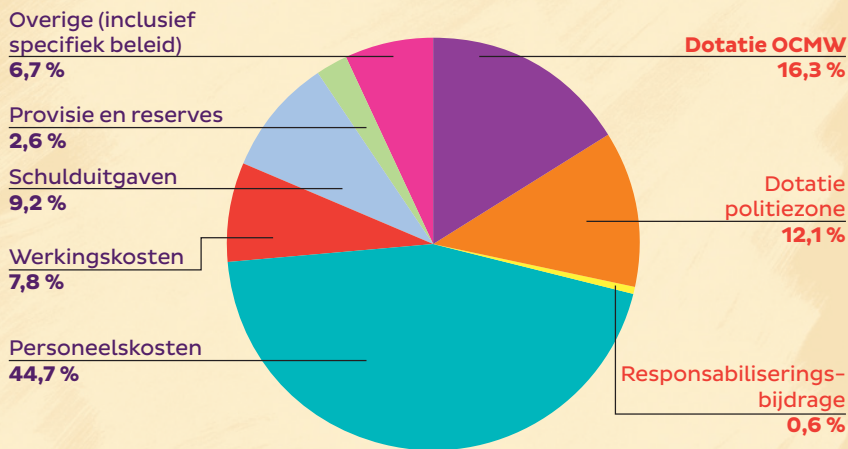
7 Gemeente Molenbeek, Compte 2024 financieel verslag

2. De federale regering verstikt de gemeente

De federale overheid legt de gemeente grote lasten op voor taken die ze niet zou moeten uitvoeren en die daar ook niet correct voor worden gefinancierd. Laten we naar de cijfers kijken.

De Molenbeekse begroting bedraagt ongeveer 250 miljoen euro per jaar. Bijna een derde van deze uitgaven gaat naar de drie “P”’s: Politie, Precariteit en Pensioenen. Ze vallen alle drie onder het federale gezag, maar de gemeenten (en vooral de volkse gemeenten) moeten die grotendeels dekken. Bijna een derde van de gemeentelijke begroting dient om federale keuzes en beleid te bekostigen. Laten we deze drie P’s eens nader bekijken.

Verdeling van de gewone uitgaven in 2024⁸

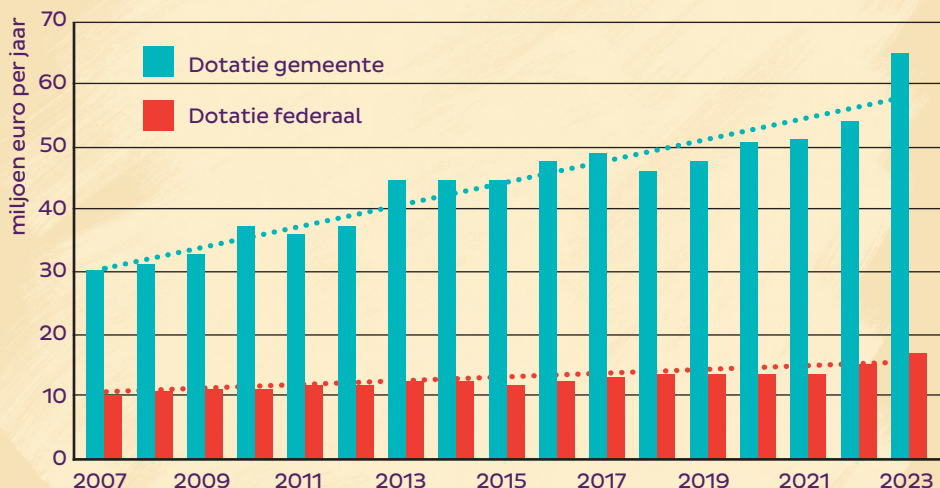
2.1. Politie

De afgelopen jaren zijn de behoeften op het gebied van veiligheid in Molenbeek enorm toegenomen. Dit hangt samen met de herleving van drugsnetwerken op nationale en internationale schaal.

In de zomer en herfst van 2025 is Molenbeek het toneel van een reeks schietpartijen. In de Schoolstraat wordt in augustus een 17-jarige tiener in zijn benen geschoten. Diezelfde maand belt een bewoner in de Paalstraat de politie nadat hij kogelgaten in zijn gevel heeft ontdekt. Eind augustus wordt in de Edmond Van Cauwenberghstraat in de vroege ochtenduren een huis beschoten. Het parket stelt een onderzoek in. Eind september is een huis in de Edmond de Grimberghestraat twee keer in acht dagen tijd doelwit. Bewoners leven in angst. Ouders twifelen om hun kinderen in de parken te laten spelen en ervaren een constant gevoel van angst als ze op school zijn.

Geconfronteerd met deze veiligheids crisis heeft de gemeente zelf het gebrek aan federale middelen moeten compenseren. De dotatie aan de politiezone Brussel-West is de afgelopen jaren met 42% gestegen (van 22 miljoen in 2020 tot 31,2 miljoen in 2025). Vandaag wordt 12% van de gemeentebegroting besteed aan de politie. Hoe is het zover kunnen komen?

Evolutie van de gemeentelijke dotaties (voor alle gemeenten in de zone) en de federale dotatie voor de politiezone Brussel-West⁹

De belangrijkste bron van federale financiering voor de politiezones wordt de “KUL-norm” genoemd. Dit is een norm die het federale politiebudget verdeelt over alle zones van het land. Het probleem is dat deze norm is berekend op basis van een achterhaalde demografische situatie. Maar bovenal houdt de norm geen rekening met de werkelijke evolutie van de behoeften: als een zone meer agenten moet aanwerven om nieuwe uitdagingen aan te gaan, ontvangt deze niet automatisch meer federale financiering per agent.

Deze KUL-norm is in het bijzonder nadelig voor Brussel, dat aanzienlijk gegroeid is in termen van bevolking en geconfronteerd wordt met de specifieke uitdagingen van een hoofdstad. Als gevolg daarvan ligt de federale financiering per agent in de Brusselse zones 30% lager dan in de rest van het land.

Moesten onze agenten op dezelfde manier gefinancierd worden als elders in België, zou Molenbeek jaarlijks 3,8 miljoen euro extra hebben.

De situatie wordt nog bemoeilijkt door het feit dat onze politiezone momenteel een tekort heeft van 150 agenten¹⁰ (waarvan 42 voor de Molenbeekse lokale politie¹¹). Niet alleen volstaat het theoretische personeelsbestand van het aantal agenten niet, maar dit personeelsbestand wordt ook niet ingevuld omdat de financiën ontbreken..

We eisen twee essentiële zaken van de minister van Binnenlandse Zaken Quintin (MR):

- **Federale financiering per agent die equivalent is aan de andere gewesten**
- **Specifieke financiering om de agenten aan te werven die nodig zijn om ten minste het huidige personeelstekort op te vullen**

2.2. OCMW

De sociale crisis is het resultaat van mechanismen die veel verder reiken dan de gemeentelijke bevoegdheden: de loonblokkering, de indexsprong, het gebrek aan stabiele en kwaliteitsvolle banen, de explosie van de huurprijzen enz. Toch zijn het de gemeenten die de sociale en financiële gevolgen moeten dragen, vooral via het OCMW.

De gemeente heeft haar dotatie aan het OCMW voortdurend moeten verhogen: deze is de afgelopen vijf jaar met 50% toegenomen (van 29,2 miljoen in 2020 tot 43,7 miljoen in 2025). Vandaag vertegenwoordigt de dotatie aan het OCMW bijna een vijfde van de gemeentebegroting. Waar komt deze toename vandaan?

De belangrijkste uitgave van het OCMW is de betaling van het leefloon aan mensen die geen recht meer hebben op een andere uitkering. Dit leefloon bedraagt ongeveer €870 voor een samenwonende, €1.300 voor een alleenstaande en €1.770 voor een gezin ten laste. Dit zijn maximum-bedragen, waarop alle andere inkomsten van het huishouden in mindering worden gebracht.

¹⁰ Jaarverslag 2024 van de Zone West

¹¹ Antwoord van Brussel-Westzone op schriftelijke vraag van Maria Vindevoghel, oktober 2025

De federale overheid stelt deze bedragen vast en bepaalt ook wie een leefloon moet krijgen. De overheid verplicht de gemeenten echter om 30% van dit leefloon te bekostigen. Dit betekent dat hoe armer een gemeente is, hoe meer ze moet betalen. En dus hoe meer de gemeente nieuwe inkomsten moet vinden ... door deze zelfde bevolking te belasten.

Als de federale overheid 100% van het leefloon zou financieren, zou de gemeente 19 miljoen euro extra per jaar hebben om werkgelegenheid te creëren¹².

We vragen minister van Sociale Zaken Van Bossuyt (N-VA) om de leeflonen 100% federaal te financieren.

Naast de reeds bestaande onderfinanciering heeft de Arizona-regering beslist om meer dan 40.000 Brusselaars uit te sluiten van een werkloosheidsuitkering¹³, waaronder 4.000 Molenbekenaars, of 4% van de bevolking van onze gemeente.

Adolphine komt uit Molenbeek. Ze heeft haar hele leven als huishoudhulp gewerkt en heeft haar kinderen alleen moeten opvoeden. Op een gegeven moment kon haar lichaam niet meer volgen en was er geen geschikt werk meer voor haar. Haar hele leven heeft ze bijgedragen aan haar pensioen en aan de werkloosheidsverzekering. Ze nadert haar welverdiende pensioen. Maar Adolphine wordt nu uitgesloten van een werkloosheidsuitkering. Ze bezit haar eigen huis, dus het is onwaarschijnlijk dat ze een inkomen van het OCMW zal ontvangen. Ze zit met de handen in het haar. Wie gaat haar nu nog werk geven?

Maar niet alleen Adolphine zit met de handen in het haar. Bijna de helft van de uitgesloten zijn jongeren die moeite hebben om een baan te vinden. Voor de 100.000 Brusselse werkzoekenden zijn er minder dan 40.000 vacatures beschikbaar bij Actiris¹⁴. Wat zal er gebeuren met al deze uitgesloten mensen? Ze zullen moeten aankloppen bij het OCMW.

12 OCMW Molenbeek, Beheersplan 2025-2027

13 ABVV, Studie gepubliceerd in augustus 2025.

14 Actiris, ViewStat

De uitsluiting van een werkloosheidsuitkering door de Arizona-regering zal de gemeente tot 9 miljoen per jaar extra kosten.¹⁵

2.3. Pensioenen

Zoals alle werkgevers dragen de gemeenten bij aan de pensioenen van hun personeel. Maar ze bevinden zich in een bijzondere situatie. Het federale niveau is op geen enkele manier betrokken bij de pensioenbijdragen van statutaire gemeentebambtenaren (de vastbenoemden). Dit is de enige categorie van werknemers waarvoor de federale overheid niet bijdraagt aan de pensioenen. Voor regionale ambtenaren dekt de federale overheid 50% van de bijdragen. Voor contractueel personeel, werknemers in de privésector en zelfstandigen: 33%¹⁶.

De pensioenkas van het vastbenoemde gemeentepersoneel wordt wel door het federale niveau beheerd. Die kas kampt met een tekort: de bijdragen van de actieve vastbenoemden volstaan niet om de pensioenen van de gepensioneerd vastbenoemden uit te betalen. De gemeenten hebben namelijk onder budgettaire druk het aantal actieve vastbenoemden geleidelijk verminderd. Om dat tekort op te vangen, heeft de federale overheid beslist de kosten bij de gemeenten zelf te leggen, via een zogenaamde “responsabiliseringsbijdrage”. Dat bedrag zal de komende jaren blijven stijgen.

Het uitblijven van federale financiering voor de pensioenen van gemeentelijke vastbenoemden kost Molenbeek 3 miljoen euro per jaar.

We eisen van minister van Pensioenen Jambon (N-VA) dat de federale overheid voor 1/3 bijdraagt in de pensioenkosten van de gemeentelijke ambtenaren, zoals zij dat ook doet voor contractuelen, werknemers en zelfstandigen.

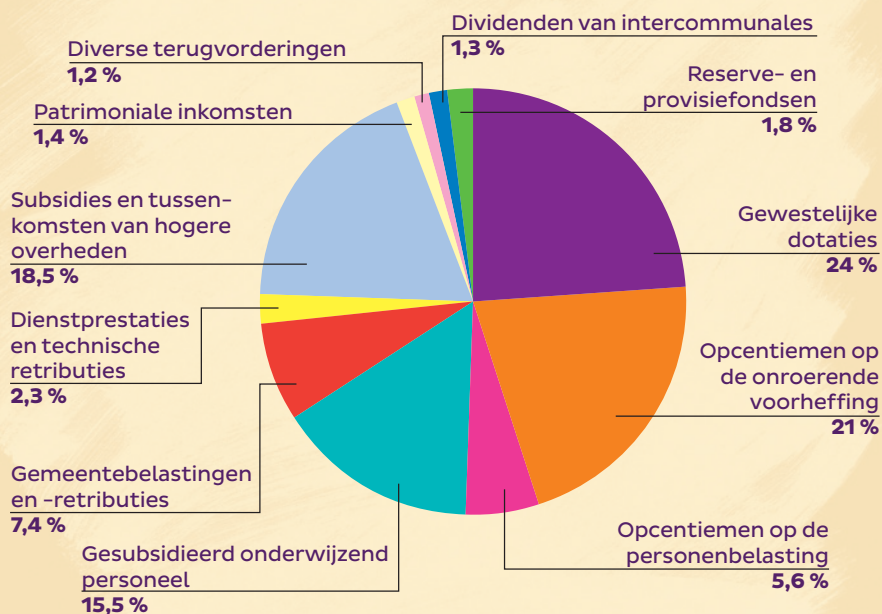
¹⁵ Brulocalis, Studie over de doorschuiving van lasten

¹⁶ Brulocalis, Stand van zaken pensioenen lokale overheidspersoneel Juli 2022.

3. Het Gewest schiet tekort in zijn verantwoordelijkheid

In België spelen de gewesten een centrale rol in de financiering van de gemeenten via jaarlijkse “algemene dotaties”. De gewestelijke subsidies zijn de belangrijkste subsidies voor de gemeenten.

Verdeling van de gewone ontvangsten van Molenbeek volgens de rekening 2024¹⁷

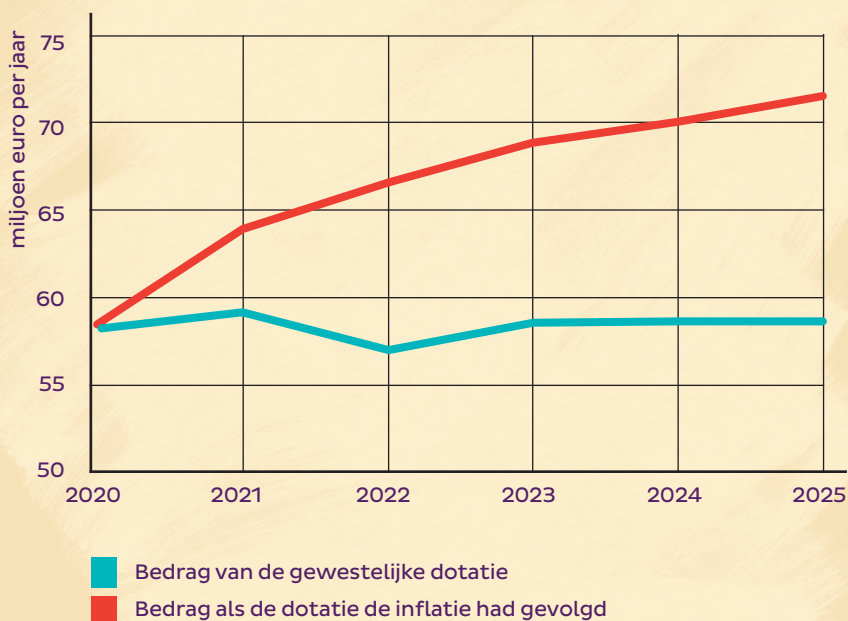
3.1. Stagnatie van de gewestelijke dotatie

In Brussel stijgt de totale enveloppe van de gewestelijke dotatie met 2% per jaar. Dat ligt onder de inflatie en is dus ontoereikend om aan de reële noden van de gemeenten te voldoen. Deze totale dotatie moet worden

verdeeld over de verschillende gemeenten van het gewest. Die verdeling gebeurt op basis van verschillende criteria waardoor in Molenbeek de dotatie niet eens met 2% stijgt, maar op een plafond blijft steken. In de praktijk stijgt ze dus niet, ondanks de soms zeer hoge inflatie van de voorbije jaren.

De stagnatie van de gewestelijke dotatie aan Molenbeek sinds 2020 kost de gemeente jaarlijks 10 miljoen euro. Dit is het equivalent van 166 salarissen.

Evolutie van de gewestelijke dotatie voor Molenbeek

3.2. Vermindering en opschorting van subsidies

Naast de algemene dotaties kent het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ook subsidies toe voor specifieke beleidsdomeinen zoals netheid, duurzame ontwikkeling en sociale cohesie. De voorbije jaren zijn deze financieringen echter drastisch verminderd of zelfs opgeschort. Dit verergert de budgettaire situatie van Molenbeek nog verder en brengt tal van diensten en verenigingen in grote moeilijkheden.

Het Agentschap Net Brussel heeft bijvoorbeeld zijn subsidies aan gemeentelijke afvalbeheerteams met bijna € 200.000 verminderd. Leefmilieu Brussel heeft sinds 2024 haar projectoproepen stopgezet, wat leidde tot een daling van de subsidies met meer dan € 200.000. In 2025 werden bovendien verschillende voorzieningen voor sociale cohesie afgeschaft: het Grootstedenbeleid, het Imago-project, de gewestelijke subsidie voor gelijke kansen (€ 150.000 verlies). Een aangekondigde besparing van 30% op de projecten rond sociale cohesie voor 2026 werd echter vermeden dankzij een sterke mobilisatie van de actoren uit de sector, die erin slaagden de subsidies te behouden.

3.3. Het gewestelijk toezicht

In 2015 ontving de gemeente Molenbeek 27 miljoen euro steun van het Gewest. Deze steun ging gepaard met een streng saneringsplan dat elk jaar een begroting in evenwicht oplegde. Vandaag wordt elke beslissing nog altijd gecontroleerd door een gewestelijk inspecteur.

Nu de gemeente haar financiën wil stabiliseren en haar functionering wil verbeteren, vertraagt of blokkeert de regionale inspecteur bepaalde beslissingen van het college, zoals personeelsvervangingen. Eind 2025, toen het college besloot de onroerendgoedbelasting niet te verhogen, eiste de regionale inspecteur in ruil voor zijn goedkeuring structurele besparingen van enkele miljoenen euro's.

Deze druk maakt deel uit van een bredere context. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is zelf ondergefinancierd en kampt met een zware begrotingscrisis. Maar terwijl het Gewest al meerdere jaren begrotingen in onevenwicht voorlegt, eist de gewestelijk inspecteur van Molenbeek

een vrijwel onmiddellijk herstel naar begrotingsevenwicht. Wij vragen een geleidelijk, realistisch en rechtvaardig traject.

3.4. Laattijdige betalingen

Als het Gewest vraagt dat de gemeente haar verantwoordelijkheden opneemt, moet het gewest zelf ook zijn verplichtingen nakomen. Toch wachtte de gemeente in december 2025 nog steeds op de uitbetaling van ongeveer 37 miljoen euro aan beloofde subsidies.

Deze betalingsachterstand heeft concrete en dure gevolgen. Zonder deze verwachte inkomsten heeft de gemeente niet genoeg geld in kas om haar lopende rekeningen, de lonen van haar personeel of haar leveranciers te betalen. Daarom is ze verplicht om op korte termijn bij banken te lenen om dit tijdelijke kastekort weg te werken. Deze leningen hebben kosten: bankintresten. Het lenen van een bedrag gelijk aan wat het Gewest verschuldigd is, kan de gemeente jaarlijks ongeveer 1,5 miljoen euro extra kosten aan intresten.

We vragen de gewestelijke regering om:

- **een minimale indexering van alle gemeentelijke dotaties te garanderen zodat de reële stijging van de levensduurte wordt ingehaald**
- **haar gewestelijke subsidies te behouden**
- **een geleidelijk, realistisch en rechtvaardig begrotingstraject mogelijk te maken**
- **haar rekeningen op tijd te betalen en de extra schuldenlast als gevolg van de laattijdige betalingen te compenseren**

4. De banken profiteren van de situatie om besparingen op te leggen

De inkomsten en uitgaven van een gemeente vallen niet altijd op hetzelfde moment. Soms komen de rekeningen eerder dan de inkomsten. In dat geval kan de gemeente tijdelijk zonder geld komen te zitten. Om de lonen van het personeel te blijven betalen en haar rekeningen te verrekenen, moet ze dan bij de banken aankloppen voor een kortetermijnlening.

Traditioneel speelt Belfius deze rol van kredietverstrekker. We mogen niet vergeten dat deze bank met publiek geld van een faillissement werd gered, onder meer met geld van de gemeenten. Desondanks aarzelt Belfius niet om gemeenten in moeilijkheden onder druk te zetten.

Eind 2025 nam de situatie een zorgwekkende wending: Belfius dreigde ermee Molenbeek geen geld meer te lenen. Om deze stopzetting te vermijden, die de werking van de gemeente zou hebben verlamd, moest het bestuur de geloofwaardigheid van zijn “herstelplan” aantonen en onderhandelen om een minimale financiering te vrijwaren.

Deze situatie verstikt de gemeente nog meer: onder druk van de banken moeten er belangrijke politieke beslissingen worden genomen, tegen de belangen van de inwoners en buiten elk democratisch kader.

Wij vragen minister van Financiën Jambon (N-VA) om te garanderen dat publieke banken zoals Belfius ten dienste staan van de gemeenten.

Wij vragen de gewestelijke regering om de continuïteit van de kortetermijnleningen via Brinfin (de instelling die gemeenten helpt om deze leningen te verkrijgen) te garanderen.

5. De gemeente heeft minder fiscale hefbomen

In 2025 nam de nieuwe meerderheid verschillende maatregelen om de begrotingslast te laten dragen door de sterkste schouders. Maar deze aanpak botst snel op zijn grenzen. Enerzijds verhinderen de gewestelijke regels dat gemeenten grote bedrijven zwaarder belasten dan hun buurgemeenten. Anderzijds weigeren sommige multinationals simpelweg hun belastingen te betalen door de regelgeving juridisch aan te vechten. Telefoonoperatoren bijvoorbeeld zijn de gemeente momenteel 8,4 miljoen euro schuldig¹⁸.

Aangezien de sterkste schouders weigeren hun verantwoordelijkheid op te nemen, en aangezien het gewestelijk toezicht een begroting in evenwicht oplegt, werd de gemeente verplicht maatregelen te nemen die de bevolking treffen: een verhoging van de personenbelasting en een stijging van de parkeerinkomsten voor 2026. Geen enkele Molenbekenaar heeft voor deze maatregelen gestemd. Het moet stoppen met deze wurgmechanismen waardoor het altijd de werkende mensen zijn die betalen.

Zelfs met hogere tarieven dan in andere gemeenten zijn de inkomsten van Molenbeek aanzienlijk lager. Een armere bevolking betekent dat er minder fiscale inkomsten mogelijk zijn. Molenbeek beschikt gewoonweg niet over de nodige fiscale hefbomen om haar groeiende noden op eigen kracht op te vangen. We hebben dus een correcte financiering nodig van de federale overheid en het Gewest.

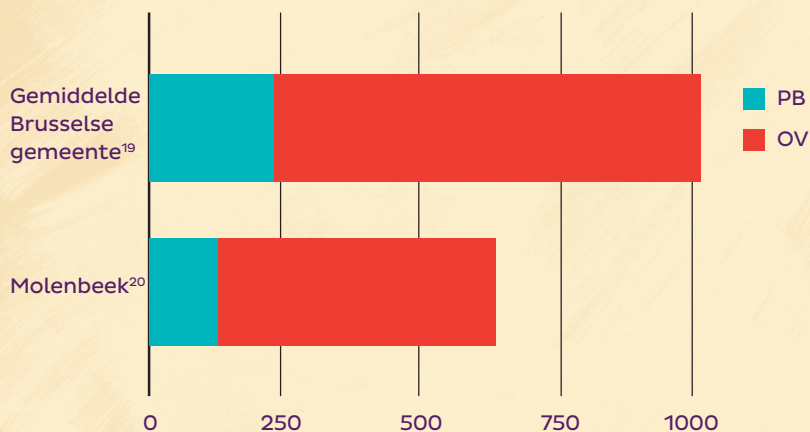
Bijvoorbeeld: de personenbelasting brengt in Molenbeek 105 euro per inwoner minder op dan in een gemiddelde Brusselse gemeente. Dat is bijna twee keer minder. De onroerende voorheffing brengt in Molenbeek per inwoner 266 euro minder op.

In 2023 haalde de vorige meerderheid al 8 miljoen euro extra op via een verhoging van de onroerende voorheffing. Resultaat: de gemeente sloot het jaar toch af met een tekort van 6,6 miljoen euro. De belastingdruk op de Molenbeekse bevolking, die nu al veel te hoog is, lost dus niets duurzaam op.

¹⁸ Intern document over openstaande vorderingen

De onroerende voorheffing en de personenbelasting brengen Molenbeek 37 miljoen euro minder op dan de andere Brusselse gemeenten

Gemeentelijke belastinginkomsten in 2024 in euro per inwoner

19 Belfius, De financiën van de lokale overheden in het Brussels Gewest, mandaat 2019-2024, pagina 22.

20 Gemeente Molenbeek, Jaarrekening 2024 financieel verslag.

6. Voor een verantwoordelijk beheer

Sinds 2025 probeert de nieuwe gemeentelijke meerderheid de situatie in de gemeente recht te trekken. De eerste projecten met betrekking tot beheertools zijn gestart: de gemeentelijke boekhouding evolueert naar een echte analytische boekhouding, onmisbaar om precies te identificeren waar elke euro naartoe gaat. Er is een maandelijkse controle van de personeelskosten ingevoerd om de sterk gestegen kosten te stabiliseren. De diensthoofden worden verantwoordelijk gemaakt voor het beheer van hun eigen budget (wat vroeger niet het geval was). Deze strenge eis geldt ook voor het OCMW: voor het eerst werd een onvoldoende gemootiveerde begrotingswijziging geweigerd, waardoor de instelling intern naar oplossingen moest zoeken.

Deze hervormingen waren dringend nodig. Er moest orde op zaken worden gesteld in de rekeningen die werden geërfd van de MR-schepen van Financiën en de eveneens MR-voorzitter van het OCMW. In plaats van de oorzaken van het begrotingstekort aan te pakken, kozen zij ervoor de financiële reserves van de gemeente uit te putten (van 12 miljoen euro in 2019 naar slechts 2,8 miljoen in 2024). Erger nog: talrijke facturen werden jaar na jaar doorgeschoven. Elke week ontdekt de huidige meerderheid nog onbetaalde facturen. Het liberale beheer bleek allesbehalve rigoureuus.

Een verantwoordelijk gemeentelijk bestuur is onmisbaar: het beheer van het collectieve geld van de Molenbekenaars is geen zaak om licht op te nemen. Goed beheer alleen zal echter niet genoeg zijn om de financiële problemen van Molenbeek op te lossen. Er is een grondig onevenwicht tussen de almaar stijgende noden en de structureel ontoereikende middelen. De enige verantwoordelijke keuze op lange termijn is de strijd te voeren voor een correcte en eerlijke financiering van de gemeenten, gebaseerd op de reële noden van de bevolking. Alleen door te strijden kan de gemeente zich bevrijden uit de financiële wurggreep. Alleen door te strijden kan de gemeente waardig beantwoorden aan de noden van haar bevolking.

Wij hebben jou nodig om Molenbeek te redden uit de wurggreep

- **Word lid van de WhatsApp-
gemeenschap van de PVDA
Molenbeek**

- **Word lid van de PVDA**

pvda

Molenbeek